

KOLCZA (2) *sb f*

L sg k(o)lcz(e)j (2).

Sł stp w innym znaczeniu, Cn brak, Linde XVI w. (te same przykłady).

Jedna z zabaw turniejowych, tzw. gonienie do pierścienia (2) : Dawamy też to Niemcom/ iż w kolczey/ nikt lepiej nád nie GórnDworz E3.

Szereg: »gończa abo kolcza, abo turniej« (1): Gdy mu fie też trefi w gończęy/ ábo w kolczey/ ábo w Turnieiu być/ [...] winien fie ftárác/ áby nietelko był ftroyno/ ále też y wárowno GórnDworz 17.

MM